

Doctors for Afghanistan
داکتران د افغانستان لپاره * دوکتوران برای افغانستان
Doctorsforafghanistan.com
2011

خلص سوانح پوهاند دوکتور دوکتور عبدالحمید رحیمی

مشهور به "مولانا"

دوکتور عبدالحمید "مولانا رحیمی" فرزند الحاج عبدالرحیم خان در سال ۱۳۰۹ هجری شمسی در یک فامیل متدین در کابل به دنیا آمدند. پدرشان و پدرکلان ایشان بنام خلیفه صاحب ده افغانان مشهور و از مردمان متصوف و وارسته بودند. خانقاه ایشان هفته یک مرتبه محفل بزم شعرا، ادبا و متصوفین بود و محفل با حضور حضرت بیتاب و شایق جمال گرمتر میگردید. محترم دوکتور عبدالحمید در چنین یک محیط مملو از صفا، صمیمیت و وارستگی در بزم علما و بزرگان آن عصر بزرگ میشدند و از محافل بزرگان آن زمان فیض می بردند. در سال ۱۳۲۸ هجری شمسی از لیسه عالی استقلال کابل فارغ و شامل پوهنخی طب آن زمان، که توسط ترک ها بنیان گذاری و توسط استادان فرانسوی تدریس میگردید، شدند. در سال ۱۳۳۵ از فاکولته طب فارغ و عملاً به کار و تداوی مریضان پرداختند. محترم دوکتور رحیمی زندگی چند بُعدی داشت. اونه تنها یک طبیب حاذق و مهربان بود بلکه یک متصوف و یک عالم نیز بود. دوکتور مولانا رحیمی با عشقی که به مردم و علاقه ای که به طبابت داشت شروع به کار کرد. صفا، صمیمیت، مهربانی، وارستگی و صوفی مشربی وی زبانزد عام و خاص بود. عشقش تدریس به شاگردان و دستگیری مریضان محتاج کمک بود. مهربان و سخاوتمند بود تا جایکه مولانا قربت شاعر و ادیب معاصر، اخلاق نیکو و پسندیده این طبیب مشفق را چنین به رشته تحریر کشید:

ای منبع جُود و ای سراپا عفت
اوصاف تو جاری به زبان کثرت
کاین چار ترا همچو عناصر تخمیر
اخلاق و شرافت و صفا و حکمت

دوکتور رحیمی مقالات علمی زیاد تحریر نموده تا اینکه در سال ۱۳۷۱ به رتبه علمی پوهاند نایل شدند. وی در سالهای اول در سرویس گوش و گلو مصروف خدمت بود و چندین سال در این رشته مصدر خدمت شدند. در همین زمان از طرف فرانسوی ها برای اولین بار سرویس جراحی اعصاب هسته گذاری گردید و نظر به لیاقت و شایستگی که دوکتور رحیمی داشت وی را به این سرویس انتخاب نمودند و بدین ترتیب دوکتور رحیمی اساس گذار و بنیان گذار جراحی عصبی و اولین جراح اعصاب در افغانستان شد.

دوکتور رحیمی سفر های علمی متعدد داشته و در کنفرانس های بین المللی اشتراک نمودند. همچنان برای ادامه تحصیل و اخذ دیپلوم سفر های متعدد در فرانسه (شهر های لیون، پاریس، ستراسبورگ) داشته و سالهای ۱۹۶۶ الی ۱۹۶۹ در اندوختن تجارب علمی دوکتور رحیمی ارزش زیاد داشته است. دوکتور رحیمی از زمان فراغت تا سال ۱۹۹۳ در شفاخانه علی آباد مصروف کار بودند. به نسبت مهربانی و فداکاری که در مسلک خود و عشق که به تدریس برای محصلین داشت دوکتور نجیب الله رییس جمهور اسبق لقب "قهرمان افغانستان" را ضمیمه مدال برای دوکتور رحیمی تفویض نمود.

در سال ۱۹۹۳ زمانیکه جنگهای داخلی به اوج خود رسید و زمانی که به خانه اش دستبرد صورت گرفت، وی مجبور به ترک وطن و مهاجرت به کشور همسایه پاکستان گردیده و در شهر پشاور مسکن گزین شده. در آنجا نیز نسبت به عشق که به مسلک و خدمت به مردم داشت در دو شفاخانه که مربوط مهاجرین بود مصروف کار گردید. (MRCA و شفاخانه الکویتی) علاوه بر این خدمت بیشتر چون پوهنتون طب کابل مسدود گردیده بود، شاگردان و محصلین در پوهنتون ننگرهار گردهم آمدند و دوکتور رحیمی با وجود مشکلات راه که در آن زمان وجود داشت، هفته یک مرتبه رهسپار جلال آباد میشد و شاگردان را بدون هیچگونه امتیاز مادی تدریس مینمود.

دوکتور مولانا رحیمی به تاریخ هفتم جولای سال ۲۰۰۷ از طرف اکادمی جراحان اعصاب برازیل به حیث عضو بین المللی این اکادمی قبول گردید.

دوکتور رحیمی به روز سه شنبه بیست و شش سنبله ۱۳۸۷ مطابق به شانزدهم رمضان المبارک داعی اجل را لبیک گفته و جان به جان آفرین تسلیم و در حوضیره آبایی شان واقع قول ابچکان در حضور جمعی غفیری از هم مسلکان، دوستان و اخلاصمندان به خاک سپرده شدند.

روح و روانش شاد، بهشت برین جایش و یادش گرامی باد.